

Den oprindelige kristendom og den klassiske politiske filosofi havde begge selverkendelse og ægte demokrati som mål.

For et par tusind år siden forkastede menneskene "den klassiske politiske filosofi", repræsenteret gennem Platons "idealstat", der betegner mennesker som politiske væsner, hvor der er enhed mellem politik og moral - samt den oprindelige kristendom, der også prioriterede menneskelig identitet, sandhed og selverkendelse (ud fra stedse sandhedssøgende dialog) frem for indbildning, ansvarsforflygtigelse og tilfældig afgudsdyrkelse. Jesus definerede sig gennem udsagnet: "Jeg er vejen, sandheden og livet". Dommen over Jesus lød på, at han havde udgivet sig for at være guds søn; men når man definerer sig som "vejen. Sandheden og livet", så sætter man lighedstegn mellem gud og livet. At vi alle er livets børn, skabt gennem udvikling, det burde man ikke kunne dømmes for – altså et rent justitsmord på mennesket. På korset udtalte Jesus: "Tilgiv dem, thi de vide ikke hvad de gør", og spørgsmålet i dag er, om vi er blevet klogere.

Stephen Hawking og Leonard Mlodinow har fornylig udgivet bogen "Mesterværket", hvor det bevises, at et system kan udvikles til selv at lære af sine fejl og korrigere dem - ud fra gældende naturlove. Det er et værdifuldt bevis på, at livet kan danne sig selv ud fra naturens logiske princip om overlevelse af det bedst egnede. Mennesket kom ud af udviklingen som det bedst egnede, netop fordi vi har udviklet os frem til et bevidsthedsstade, hvor vi kan lære af vore fejl, dele viden med hinanden og leve i pagt med naturens kredsløb i vort solsystem og det biologiske liv, som vi selv tilhører. Menneskets fremtid afhænger af vore fælles valg, og vi har risiko for at ødelægge livet, hvis ikke vi vil bære ansvaret over for vore medmennesker-**(det rammer nemlig også os selv)** - ved stedse at vælge så sandt som muligt - uden ansvar mister vi vore muligheder.

Liv er bevægelse/udvikling, og evig stilstand er død. Det var det Einstein gjorde rede for gennem relativitetsteorien. Når vi har nået et bevidsthedsstade, hvor vi kan se os selv i vor egen situation og beregne konsekvenserne af vore handlinger, så har vi samtidig ansvaret for også at bruge denne viden om livet til stedse at vælge så sandt som muligt – ellers synder vi mod livet og os selv (sandheden = virkeligheden). Hvis "Mesterværket" har ret i sin konklusion, må vi erstatte bøn med erkendelse gennem sandhedssøgende dialog. (som fremover kun blive benævnt som **ægte dialog**)

Vi lærer gennem fællesskab og ægte dialog med hverandre, fordi vi som enkelt individ godt kan synes vort standpunkt er rigtigt; men ud fra den ægte dialog med andre kan vi erkende en højere sandhed, og det er den naturlige måde at forøge vor viden på. Hvis vi forsømmer erkendelsen kan vi indrømme; men forsømmer vi også det, må vi angre, og da er det ofte for sent at blive klogere.

Det biologiske liv er forskellige former for kredsløb ud fra **symbioser**, der implicit skaber en balance. Det biologiske livs vigtigste symbiose findes mellem planter og dyr, hvor planterne ud fra vand, sollys og kuldioxid via fotosyntesen producerer druesukker, som planterne – sammen med grundstofforbindelser - bruger til deres vækst og formering. I den proces bruger planterne kuldioxid og frigør ilt. Dyrene (inklusive menneskene) kan ernære sig af planterne og udnytte den energi planterne bærer. I fordøjelsen bruger dyrene ilt og frigør kuldioxid. En rovdyrfordøjelse indgår ikke direkte i denne symbiose, og når menneskene spiser kød fra varmblodede planteædere, så tabes der ca. 87% energi i forhold til at spise plantebaseret føde samtidig med, at vi øger luftens kuldioxid indhold og klodens opvarmning. Den værste konsekvens er dog, at vi taber visdom og selverkendelse, fordi vi ignorerer selve livets symbioser mellem planter og dyr, og forhindrer de mikroorganismer i vor fordøjelse, som er en betingelse for de to hjernehalvdeles fuldkomne integration. Fx spiste Platon, Jesus og Einstein ikke kød fra varmblodede dyr.

Ægte økologi handler om naturens kredsløb. De stoffer der fjernes fra planternes voksemedie ved høstning må så vidt muligt tilbageføres igen, og det kan blandt andet ske ved at tilbageføre mennesker og dyrs ekskrementer til voksemediet, hvor de fungerer som tomme batterier planterne atter kan bruge i deres vækst (se fotosyntesen). Menneskene bryder i øjeblikket naturens kredsløb på afgørende måde, idet vore ekskrementer og urin ikke bliver tilbageført til planternes voksemedie. Især i de mest industrialiserede lande, har det stået på i mange år, og de sporstoffer og mikromineraler der fjernes er vanskelige at producere på kunstig vis og kommer til at mangle. Det kan have betydning for plantevæksten og menneskenes helbred, og det vil være fornuftigt igen at tilbageføre menneskenes ekskrementer og urin til planternes voksemedie på en eller anden måde, og det kan sagtens gøres på en fornuftig måde uden sygdoms spredning. Det kan ikke udelukkes, at menneskers helbred allerede er påvirket af dette forhold.

Niis Bohr konstaterede, "at vi må vælge de løsninger, som har de tætteste relationer til virkeligheden" (det der ikke kan modbevise)

Vi ved, at vi er artsfæller med så ens DNA, at vi kan forelske os i hinanden og sammen føde nyt liv. Vore "små forskelle" på grund af fødsels tidspunkt, levesteder, kost m.m., må et ægte demokrati udnytte positivt ved at prioritere vore forskelligheder under vore ligheder, fordi alle mennesker er artsfæller.

Det kan sandsynliggøres ved at sammenligne PC'en med vort demokrati. PC'ens ROM-lager (Read Only Memory) er fastlagt af programmørerne og repræsenterer forudsætningerne for det, brugeren kan få ud af RAM-lageret (Random Access Memory). - ROM-lageret kan sammenlignes med vort DNA, og RAM-lageret svarer til vor politik og demokrati. Menneskets DNA er skabt ud fra overlevelse af det bedst egnede ud fra livets egen fantastiske genteknologi og er alt andet lige

perfekt. Platon konstaterede, at mennesket er skabt godt – og at det bliver bedre af at blive behandlet godt. Det vil sige at komplettere hinanden gennem ægte dialog, og derved opnå selverkendelse og fuldkommen bevidstgørelse (kend dig selv og du kender verden). Det er højst sandsynligt, at vi tabte evnen til selverkendelse, da vi svigtede livets vigtige symbioser, og begyndte at spise kød fra varmblodede pattedyr som os selv, og det er højst sandsynligt årsag til krig og ødelæggelse af miljøet. Grædemuren er et godt eksempel på, at mennesket er blevet menneskets egen værste fjende. Her har mennesker af samme oprindelse stimlet sammen og grædt over den uvidenhed, der får dem til at bekæmpe hinanden i forskellige afguders navn, selv om hovedparten af murens forskellige religioner har vedtaget, at de skal spise netop en kost, der indeholder blod som i deres fordøjelse ikke kan frembringe de højfrekvente energier, der binder vore to hjernehalvdele helt sammen, og derfor en betingelse for visdom, fuld selverkendelse og menneskelig identitet.

Vort nugældende "demokrati" er ikke et ægte demokrati; men snarere et flertalsdiktatur, fordi den ægte dialog mangler. I et ægte demokrati skal ledelsen - ud fra ægte dialog med befolkningen - finde de bedste løsninger gennem konsensus afgørelser. Her er der enhed mellem politik og moral, og minder om Platons klassiske politiske filosofi. Vor nugældende politik kaldes "den realistiske skole", og her er politik modsat moral. Ideen bag "den realistiske skole" er, at politikerne ikke selv skal fremstå som det gode eksempel; men i stedet udskrive valg, og dermed overlade ansvaret til vælgerne/befolkningen, som kan tro at politikerne løser problemer. Det gør de overhovedet ikke, fordi de nyvalgte politikere heller ikke ud fra ægte dialog med befolkningen skal finde de bedste løsninger. Resultatet bliver uvægerligt, at ingen mennesker bestemmer, selvom vor politik og levevis påvirker både vor egen udvikling og klodens tilstand.

Hvis menneskene ikke i fællesskab vil vælge de løsninger, der har de tætteste relationer til virkeligheden, så vil virkeligheden indhente os, og vi vil uvægerligt udslette os selv. Den "realistiske skole" som styrer vor nugældende politik er baseret på at flertallet skal bestemme; men uden den forudgående ægte dialog, så er det et ubevidst flertal, der bestemmer vor udvikling. Vi kan, som tidligere nævnt, kun øge vor viden i mødet og den ægte dialog med andre mennesker; men når ledelsen ikke vil fremstå, som det gode eksempel, så styres vor udvikling kun af egoisme og magt.

Uden et ægte demokrati vil pengene/kapitalen og den materielle vækstfilosofi fuldstændig bestemme alt på bekostning af humanisme og det biologiske liv, som vi selv er udviklet ud fra og ikke kan undvære. Når vi ikke anvender den ægte dialog; men lader flertallet bestemme uden forudgående ægte dialog, så svarer det til at læreren i en matematik klasse afgør resultatet/facit af en svær opgave ud fra flertalsafgørelse i stedet for beviset på tavlen. Beviset på tavlen i matematik svarer til den ægte dialog i politik!

Resultatet af vort nugældende "skindemokrati" er foreløbig resulteret i øget ulighed, ødelæggelse af naturens kredsløb, ukontrolleret afbrænding af klodens oplagrede energi og forøgelse af atmosfærens kuldioxid indhold, og værst af alt en meningsløs udvikling der fragmenterer menneskene til ubevidste idioter. Det er jo alt sammen sket, fordi vi lod magten få retten, som i den ubevidste del af dyreriget, fordi vi spiste en føde, der forhindrede hjernens optimale udvikling inklusiv visdom og selverkendelse.

Hvis "den realistiske skole" skal ende godt, så er det jo en betingelse, at politikerne kan/vil lade retten bestemme ud fra en ægte dialog med befolkningen om det bedste demokrati. Det bliver svært, fordi vi har dyrket afguder i mange år for at slippe for det etiske ansvar, vi ellers vil have over for vore medmennesker. Afgudsdyrkelse er blevet en vane for at slippe for ansvaret; men

derived mister vi samtidig vore muligheder. Her vil det være relevant at citere Einsteins konstatering fra maj 1946: "Frigørelsen af atomenergien har ændret alt, blot ikke menneskets måde at tænke på, og derfor glider vi imod en katastrofe uden lige".

For med den store viden vi har om den materielle/uorganiske del af livet i øjeblikket, så må vi indse, at den organiske/biologiske del af livet, som vi selv tilhører, er en funktion af universet i mindre format.

Niels Bohr var både humanist og videnskabsmand og han udtalte: "Når den store fornyelse dukker frem, vil den forekomme rodet og besynderlig. Den vil kun være halvt forstået af dens opdager og være et mysterium for alle andre. For en hvilken som helst ide', som ikke i begyndelsen forekommer bizar, gives der intet håb".

Niels Bohr var realist og optimist og troede på, at fornuften ville vinde, derfor siger han ikke hvis; men når "den store fornyelse dukker frem". Forhåbentlig vil bogen "Mesterværket" medføre, at vi mennesker påtager os ansvaret for vor fælles menneskelige udvikling og klodens tilstand, fordi de er afhængige af hinanden.

Vi skal helt tilbage til den græske oldtidshistorie for at finde noget, der minder om ægte demokrati. Sokrates elskede dialogen med sine medmennesker, og anså den som vejen til viden. Sokrates' moder var jordemoder, og han yndede at fortælle, at han også var en slags fødselshjælper – bare for sandhed. Han brugte en teknik, der kaldes maieutik, og som går ud på gennem retningsbestemte spørgsmål, at få personen til at vælge sandt. Da man ville udnævne Sokrates til landets klogeste person, nægtede han først at modtage denne hæder, fordi det eneste han vidste var, at han ingenting vidste; men efter nogen overvejelse accepterede han

udnævnelsen, fordi han dog mente, at han var klogere end sofisterne, der bildte sig ind at vide alt på forhånd, medens han øgede sin viden gennem dialogen med befolkningen.

Sokrates om viden: (...) ”at viden danner **et hele**, at man ud fra en sand tanke ikke kan nå til modsigelse med en anden”. Og om selverkendelsen der bedst opnås i mødet/dialogen med andre mennesker: (...) ”Uden en sådan selverkendelse vil man nemlig ofte kunne tro at vide, hvad man slet ikke ved, altså i virkeligheden befinde sig i én til vanvid grænsende tilstand. Med en sådan selverkendelse vil man derimod ikke let kunne komme i vanskelighed, man vil nemlig kende sin egen rækkeevne, og altså udføre hvad man ved, udfylde det manglende og derved befinde sig vel, så at man ikke begår fejl og derved undgå at lide ilde. Denne selverkendelse, denne kritiske sondring er nødvendig, thi det er en følge af den menneskelige indskrænkning, at man ikke kan vide alt. Men gennem denne selverkendelse går netop vejen til en forøgelse af viden”.

Platon konstaterede, at der kun findes et’ onde = uvidenhed, og et’ gode = visdom. Derfor skulle de vise regere, og gennem en stedse ægte dialog med befolkningen fungere som det gode eksempel. Hvis der ikke var samklang mellem ledelsen og befolkningen, så måtte man om igen – for ud fra en sand tanke kan man ikke nå til modstrid med et andet menneske. Platons ide’ var, at mennesket er skabt godt, og at det bliver bedre af at blive behandlet godt, hvorfor de vise skal regere og gå foran som det gode eksempel.

Jesus og den oprindelige kristendom opstod ca. 400 år senere; men bringer et vigtigt element med sig om kostens betydning for en fælles menneskelig identitet, idet Jesus blandt andet anbefalede at spise fisk i stedet for kød fra varmblodede pattedyr som os selv. Derfor var fisken symbol for Jesus’ tilhængere og den oprindelige kristendom, da de blev forfulgte og udslettet i løbet af de første århundreder efter vor tidsregnings begyndelse – og stadig symbol for Kirkens Korshær.

Det er et paradoks, at man ikke har taget hensyn til denne oplysning, for hvis kosten betinger vor evne til selverkendelse og visdom, så vil vi udslette os selv som idioter, hvis vi ikke tager hensyn til kostens altafgørende betydning for selverkendelse og logisk tænkning.

Gennem fordøjelsen henter vi alle de energier vore muskler og hjerne bruger; men en rovdryrfordøjelse kan sandsynligvis ikke frembringe de højfrekvente energier, som er en betingelse for optimal hjernefunktion, hvor de to hjernehalvdele er fuldt ud integrerede.

En rovdryrfordøjelse indeholder stærk syre i stedet for mælkesyrebakterier og nogle af alle de øvrige mikroorganismer, som er nødvendige i det vise menneskes tarmflora.

Blod kan ikke mælkesyregære, og det ved vi ud fra landbrugets ensilering af grøntafgrøder, for hvis grønthøsteren - uden det bemærkes - får et dyr i maskinen og som ender i siloen, kan der dannes en farlig gift, der dræber besætningen. - Desuden blandede man før i tiden okseblod i betonen for at forlænge holdbarheden ved at forhindre enzyms nedbrydning af betonen.

En rovdryrfordøjelse hører hjemme i den ubevidste del af dyreriget, hvor rovdryrene styrer populationen, æder de svageste planteædere, og presser de overlevende frem mod perfektion. Rovdyr udgør derfor et vigtigt element i udviklingen af den ubevidste del af dyreriget; men indgår ikke direkte i livets udvikling gennem symbioser. Mennesket er allerede skabt med forudsætninger til fornuft og samvittighed, og kan udvikles til fornuftsvæsner, der lever i pagt med de symbioser, som indgår i det biologiske liv og klodens temperatur; men det er afhængigt af vor føde.

Jeg har foreslået "det frie forskningsråd" at undersøge om en person, der kan tåle at spise rå blodigt kød fra planteædende dyr, i det hele taget har eller kan have de mikroorganismer i sin fordøjelse, som er en betingelse for fuld selverkendelse og menneskelig identitet, fordi vor nuværende politik og materiel vækstfilosofi ikke ejer incitament til at få det undersøgt; men jeg

har ikke hørt om de vil undersøge det. Muligvis fordi det allerede etablerede politiske system er gået i totalt selvsving, og har overdraget retten til magten, som ellers kun hører hjemme i dyreriget, og slet ikke i et ægte demokrati.

Med H.C. Ørsteds opdagelse af forbindelsen mellem strøm og magnetisme i 1820, fik vi forklaringen på den balance livet består af. - Ørsted konstaterede: "Hvor der løber en elektrisk strøm gennem en ledning, der dannes der et på strømretningen vinkelret magnetfelt" Det forklarer elektromagnetens funktion, og højrehåndsreglen anvendes til at bestemme elektromagnetens poler: "Grib om elektromagneten med højre hånd således, at strømmen går ind ved håndroden og ud ved fingerspidserne – nordpolen vil da være i tommelfingerens side". Den mindste kendte energipartikel kaldes en foton og flytter – alt andet lige – den samme mængde energi uanset omdrejningsretningen. En elmotor fungerer også som dynamo og henholdsvis bruger og producerer energi – forskellen ligger i modstanden. Denne opdagelse vedrører også himmellegemernes balance, idet gravitation og magnetisme kun adskiller sig ud fra planeternes kerne.

I det biologiske livs symbioser optager planterne fotoner i en omdrejningsretning, der er modsat den dyrene anvender i deres fordøjelse. Opladning og afladning er fotoners bevægelse i modsatte retninger. Denne viden bør vi tage hensyn til ved at undersøge fødens højre eller venstre drejning, som for menneskene vedkommende kan betyde sund føde eller gift.

I biblen står der, at menneskene blev kastet ud af paradiset have, da de spiste "den forbudne frugt", som der hævdes skulle være et æble. Kosten betyder altså noget, og så må vor sunde fornuft afgøre, om den "forbudne frugt" er et æble eller kød fra varmblodede pattedyr, som os selv.

Jeg har vanskeligt ved at forstå, at den praktiserede kristendom udelukkende ud fra sine myter og ritualer vil føre til noget godt. Jeg mener menneskenes eneste mulighed for at indgå i livets kredsløb er at forene det vi tager for sandt (vor tro) med virkeligheden.

Men det kan ikke afgøres, om vi ved vor tidsregnings begyndelse havde kurs mod en ny istid, og havde brug for "den realistiske skole" med sin manglende etik og afbrænding af klodens oplagrede energi for at undgå istiden.

K.E.Løgstrups bog "Den Etske Fordring" gør opmærksom på de store etiske problemer der findes i industrialiseringens indførelse; men "den realistiske skole" har ud fra sin manglende etik tilført os en stor viden om de materielle/teknologiske muligheder, som vi nu kan vælge ud fra på den fornuftigste og retfærdigste måde. Vi har fået et stort ansvar; men også store muligheder for at skabe fred og et paradys her på jorden; men det forudsætter, at vi udvikles gennem et ægte demokrati, hvor retten har magten, og forkaster vort nugældende repræsentative "demokrati", hvor magten (flertalsafgørelser uden ægte dialog), - og i realiteten den laveste fællesnævner har retten og bestemmer. Dermed udelukker vi jo det faktum, at de bedste ideer fødes hos den enkelte, og kan udbredes til medmenneskeheden gennem den ægte dialog. Viden kan kun deles, og har de aller dårligste betingelser, når ejendomsrettens ukrænkelighed også omfatter viden.

Pengenes/ kapitalens helt uhensigtsmæssige magt i privatkapitalistiske samfund har medført det, der betegnes institutionelt vanvid, og handler om forskellige fag og uddannelsesgrupper (institutioners) modvilje til at dele viden, fordi her handler det om at tjene så meget som muligt ved at holde på sin specialviden; men det går stik imod det ægte demokrati, hvor viden og fornuft vægter mere end materiel rigdom.

Efter anden verdenskrigs frygtelige ødelæggelser og ca. 50 millioner dræbte og 20 millioner flygtninge, enedes en kreds af lande om, at det aldrig mere måtte ske, og man dannede i New York FN, som skulle forhindre krig. På FN's generalforsamling den 10 december 1948 vedtoges "Verdenserklæringen om menneskerettighederne".

Artikel 1. "Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd", – fin begyndelse; men allerede i artikel 2. går det fuldstændig galt, idet der under frihedsrettighederne tillades religionsfrihed.

Artikel 1. og artikel 2. modsiger hinanden fuldstændigt. – Når vi er udstyret med fornuft og samvittighed og bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd, så kan vi ikke slippe for ansvaret over for vore medmennesker ved at tilbede falske guder (afguder).

Hvis det virkelig var hensigten med dannelsen af FN at undgå krig, så kan vi konstatere, at netop årsagen til krig bliver tilladt i artikel 2.

Tro defineres "at tage for sandt", men da menneskers DNA er så ens, at vi kan blive forelsket i hinanden og sammen føde børn uanset religiøst tilhørsforhold, så er religionsfrihed et udslag af enfoldig tankegang og uvidenhed som følge af vor kost. Det siges, at vi ikke kan løse de problemer, vi selv er årsag til, og derfor bliver det vanskeligt, at forene det - nuværende magthaverne opfatter som sandt - med virkeligheden. Det kan sikkert kun lykkes gennem en ægte ægte dialog, hvor det ikke handler om, hvem der har ret; men om hvad der er ret, og så må vi tilbage til tiden før pengene/kapitalen og ejendomsretten ukrænkelighed bestemte udviklingen.

Penge blev i sin tid indført som symbolværdier for gengældelse af varer og tjenesteydelser, og tjente dengang som en form for retfærdighedsmiddel; men på grund af den menneskelige identitetskrise har de nu fortrængt sund fornuft og selverkendelse.

Mennesket kom ud af livets udvikling som det bedst egnede skabt ud fra livets symbioser. Det er vort råderum, og forudsætningen for det biologiske liv, som vi selv tilhører i kraft af vort solsystem, og derfor må alle klodens mennesker tro på det. Var det ikke det Jesus mente, da han sagde "gå ud i verden og gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem i faderens, sønnens og Helligåndens navn. Helligånden udgør de naturlove, som symbiosen og livet består af, og dem skal vi kende for at kende livet og os selv. Denne viden skal være det, vi alle tror på og styre vor politik og undervisning.

I stedet for religionsfrihed skulle FN have vedtaget indførelse af et verdensomspændende demokrati baseret på en avanceret form af utilitarisme. Utilitarisme handler om et demokrati, der både tager hensyn til naturens kredsløb og menneskenes fælles liv. Den kaldes også nyttemoral, fordi den skal indeholde de løsninger, der kommer de fleste mennesker til gode ud fra de muligheder vort solsystem og biologiske liv åbner mulighed for.

Vi udvikler og bevarer vore evner ved at bruge dem (learn by doing), og derfor handler det ikke om at slippe fri; men om at deles om arbejdet på den mest fornuftige måde. Denne viden er ikke medvirkende til pengenes/kapitalens ultimative bestemmelseskraft, idet kapital i et privatkapitalistisk samfund hovedsageligt anvendes til at erstatte manuelt arbejde med teknik og maskiner i et alt for hurtigt tempo ud fra afbrænding af jordens oplagrede energi, og det er USA et glimrende eksempel på.

Pengenes oprindelige funktion som symbolværdi stiller tvivl ved fornuften i at kunne akkumulere en symbolværdi til en ultimativ bestemmelseskraft.

Vi kender bedst ordet akkumulere i forbindelse med elektricitet og penge; men sand tro kan sikkert også akkumuleres, og dermed udgøre enorme kræfter. Vi er født stykkevis og delt blandt andet på grund af astrologi; men gennem visdom og tro vil vi igen kunne samles; men det forudsætter, at vi spiser en føde, der indgår i livets symbioser.

Tro er et produkt af viden; men de er fuldt integreret i hinanden, og tro defineres "at tage for sandt" Hvis vi tror på noget falsk/løgn, så kan vi, ud fra den ægte dialog med andre mennesker, erkende fejlen; men det forudsætter, at det ikke drejer sig om hvem der har ret; men om hvad der er ret. Derfor vil vi nedsætte vor viden, når vi tillader religionsfrihed og ikke selv vil bære ansvaret for vort fælles liv.

Disse fakta har man åbenbart set bort fra, da man valgte den laveste fællesnævner, og lod et simpelt flertal bestemme ud fra begrundelsen, at vi skulle have alle mennesker med på "rejsen".

Det symboliseres over store dele af den kristne verden gennem statuer og billeder af Jesus - med det lille lam i favnen - som den gode hyrde, der også sørger for de svage. I politik har det medført en ensidig prioritering af den dialektiske slutningsmetode; men det hele afhænger i højere grad af den føde, der får hjernen til at fungere optimalt, så vi prioriterer vore forskelligheder under vore ligheder.

Når politikerne ikke gennem en stedse ægte dialog med befolkningen vil finde de bedste og retfærdigste løsninger, så vil det resultere i, at den menneskelige udvikling går i stå, og magten får retten som i den ubevidste del af dyreriget.

Hvis vi ønsker ”den store fornyelse”, så må vi helt ærligt og fordomsfrit se på vor nuværende status, hvor egoisme har afløst etik, magt har afløst ret, kapital har afløst lighed, frygt har afløst tillid, institutionelt vanvid har afløst optimal vidensdeling, krig har afløst fred osv. osv. Og sammenligne med et ægte demokrati, hvor vi i fællesskab vil bære ansvaret for at skabe en bedre verden.

Alle mennesker på jorden skal som forudsætning underordne sig de samme love gennem et internationalt ægte demokrati, hvor vi i fællesskab vælger de fornuftigste og retfærdigste love, der ud fra livets symbioser opretholder den ideelle temperatur for det biologiske liv. Det vil være til gavn for hele livet, og menneskeheden som helhed og danne grundlag for vor viden og vore menneskelige ligheder. Menneskene kan sagtens have forskellige jobs alt efter deres specielle evner; men så vidt muligt ikke skade andre.

Når vi ved, hvordan vi selv fungerer (selverkendelse), kan det ikke resultere i alvorlig uenighed, fordi vi udvikler og bevarer vore evner ved at bruge dem, så det handler om at skabe et verdenssamfund, hvor menneskenes nødvendige arbejde bevares og fordeles så fornuftigt og retfærdigt som muligt.

Vi kan fint kalde sådan et ægte demokrati for relevant, fordi dets mål både er menneskers udvikling og klodens tilstand. Derfor vil det også være fornuftigt at undgå det, der er irrelevant som fx at tillade teknologiske løsninger der fjerner menneskenes muligheder for at udvikle og bevare deres evner, og måske oven i købet skader det biologiske liv og dets symbioser. Den teknologiske udvikling - med supercomputere, robotter og en udvikling, hvor mennesker smelter sammen med robotter og kunstig intelligens til en cyborg – anses af nogle forskere som en fremtidig udvikling. Denne udvikling forekommer irrelevant, fordi den ikke udspringer fra et ægte

demokrati, hvor menneskene selv indgår i livets symbioser og kredsløb; men er baseret på kapitalens magt og en uvidenhed om livets mulighed for at kopiere sig selv.

Den teknologiske udvikling skal styres af sund fornuft, og underordnes den menneskelige udvikling og naturens kredsløb, og dens nuværende ubegrænsede dominans skyldes vor hidtidige ansvarsløse "skindemokrati".

Livet er kredsløb og udvikling, hvor alt er i bevægelse, og det kan vi kun indgå i, hvis vi bøjer os for livets og naturens love, som relaterer sig til cirklen. Den ubegrænsede teknologiske udvikling relaterer sig til de lige linjer og er modsat liv, som er bevægelse. Vi har heller aldrig kunnet forene trekantens og cirkelns geometri - uanset hvor mange decimaler vi udstyrer "pi" med.

Det har ikke kunnet lade sig gøre i den periode, hvor vi fraskrev os ansvaret og dyrkede afguder; men om det var en bevidst handling eller et uundgåeligt stadi i vor fælles udvikling, det kan vi ikke bruge til noget at vide. Fremtiden er vort eneste aktiv, og den må vi i fællesskab forsøge at gøre så god, som vi kan.

Nu har vi erfaringerne fra et ansvarsløst "skindemokrati", hvor magten har retten, og vi fragmenterer hinanden til døde gennem selvskabt frygt og uvidenhed. Den bedste måde til at få livet tilbage på det rigtige spor igen, synes at være det ægte demokrati, etikken og dyderne. Det vi holder af hos vore medmennesker er jo netop at de er ærlige, og prioriterer visdom, mod, mådehold og retfærdighed, og derfor skal vi selv praktisere dyderne, og vælge vore ledere der ud fra. Den mistillid vi har til hinanden skyldes, at vi ikke har valgt etik og sund fornuft som vort livsgrundlag.

Det er fascinerende at konstatere så langt grækerne var kommet med tanker om det ægte demokrati for ca. 2400 år siden, og suppleret med blandt andet H.C. Ørsted' opdagelser om

forbindelsen mellem strøm og magnetisme, Stephen Hawking og Leonard Mlodinows "Mesterværket", fotosyntesen, interferens samt en mængde andre opdagelser, så vil vi i dag være i stand til at skabe fred og harmoni blandt alle jordens folk gennem et ægte demokrati. Hvis vi virkelig tror på det, og forestiller os paradiset som en fantastisk flot mosaik, så ejer vi hver især en del, der kan samle mosaikken til det etisk erkendende og selverkendende menneske – det virkelige menneske.

Den frygt og det unødvendigt komplicerede liv med alle dets passwords og mistænkeliggørelse af hinanden skyldes, at vi spiste en føde, der i vor fordøjelse ikke kunne frembringe de højfrekvente energier, der er en betingelse for hjernens optimale funktion og fuld menneskelig selverkendelse og fornuft.

Alle de sygdomme og pandemier, der forpester vor livskvalitet stammer efter al sandsynlighed fra vor hjerne og dermed forkerte måde at ræsonnere på.

William James: "Min generations største opdagelse er, at et menneske kan ændre hele sit liv ved at ændre sin indstilling" – Tro er et stærkt middel. I "kejsers nye klæder" troede kejseren, at han ikke var intelligent, hvis han ikke kunne se en beklædning, der ikke eksisterede. Virkeligheden repræsenterer en langt værre indbildning, når politikerne tror, at et skindemokrati, der styres af et ubevidst flertal kan erstatte et ægte demokrati.